

סדרה: חדר ברומא

תסריט: ג'וליו מדם, קתרין פוגט, ג'וליו רוג'ס

בימוי: ג'וליו מדם

רקע: דאשה ואלבה נפגשות בבר ברומא וממשיכות לחדר במלון של אלבה ללילה של אהבה. הסצינה

מתרחשת במרפסת של המלון, דאשה ואלבה אוכלות ארוחת בוקר (שני המשפטים הראשונים חיברתי מסצינה לפני, שהן יוצאות מהמקלחת ואלבה מזמינה ארוחת בוקר כדי שדאשה תישאר)

הוסיף למאגר: תגל אליהו

דאשה:

יום חדש מגיע

אלבה:

הזריחה זה הרגע שלי

דאשה:

אני אשאר ואצפה איתך בזריחה ואז ניפרד. אני חושבת שהשמש עושה לנו טוב.

אלבה:

אני בטוחה, זה בדור"כ ככה.

דאשה:

השמש נראית מדהים כל הפנים שלך, על העיניים שלך, על השפתיים.

אלבה:

תראי את העור שלך, כמו זהב, מפחיד.

דאשה:

אני פוחדת עוד יותר

אלבה:

למה?

דאשה:

כי אני יודעת מה אני רואה ומרגישה

אלבה:

שנשחק את משחק האומץ? אם לא היינו בזוגיות? מה היינו עושות, את ואני?

דאשה:

אני לא יודעת, הכל חדש בשבילי.

אלבה:

שנישאר לגור ברומא?

דאשה:

אני מאוהבת ברומא

אלבה:

אז נישאר ונגור ברומא

דאשה:

תעשי את זה? תעזבי את אדורנה ואת הילדים שלה? סליחה...את הבית שלה? כדי לגור איתי? כאן ברומא?

אלבה:

זה אמיתי נטשה, לא פנטזיה. אני מרגישה את זה בצורה ברורה כל כך(/צלולה כל כך). השערים נפתחים לפנינו, את לא שומעת אותם? תעצמי את העיניים...אם הידיים שלנו יפגשו באמצע השולחן נהיה ביחד, סיכמנו?

דאשה:

סיכמנו

(כל אחת שולחת יד והידיים לא נפגשות, דאשה פותחת את העיניים ונוגעת באלבה)

אלבה:

איי חישמלת אותי

דאשה:

את זאת שחישמלת אותי

אלבה:

זה בגלל שאנחנו מאוד בטוחות לגבי זה, לא?

דאשה:

אני לא יודעת, אבל עכשיו זה מה שאני הכי רוצה בעולם.

אלבה:

כן?

דאשה:

כן

אלבה:

כן?

דאשה:

כן

אלבה:

ואיך את רוצה שאקרא לך, דאשה או נטשה?

דאשה:

נטשה